



Цілої'зшує Свєніа
Вруна № 33
Ячур

Матуся

Як я люблю свою матусю,
Хоч й інколи її бовсє.
Але вона найкраща з усіх!
Я так люблю її сміх.
Та не люблю, коли вона плаче.
Цього нікому не пробачу.
За нії життя б віддала,
Але матусю спосібнє жити.
Скільки добра в її очах,
Скільки тепла в її руках.
Вона навчить, як в світі діяти,
І що життя – це наша мать.
Вона добра нам лише вчє,
І слова – скати, пророчи.
Вона не любиває злого
І оборонить від чужого.
Матуся – символ доброти,

1

Любови, краси, теплоти.
А ж готує мама смачно,
І співає до всіх обличч.
І каже, що з цього ж слова
Починається дитина моя.

О Батьківщино - рідна Україно!

О Батьківщино - рідна Україно!
Цілює ти насім вальковимі полах твоїм.
Де ніжно ~~найкраще~~ чорнобривц,
Де жито золоте колючиться на вишні.
Тут бажали голоси гудуть,
І навчили тебе дома жити.
Тут все так рідно, мило, красиво.
Це тут же пройшло твоє дитинство щасливє.
Це тут ти уперше на землю ступила.
Це тут тебе немала спавати навчила.
Це тут ти уперше в життя поспішила.
Це тут од боні тяжкої страждала.
Це тут ти почула свій спл соло'я.
Це тут наш верес – українська спл'я!
Це тут народився великий Тарас.
Це тут дитесь кров на кожного з нас.
Я тут народилася і тут хочу жити!
Я тебе, Україно, буду вічно любити.
О краю мій рідний, найкращий на все.
Хай доля тобі лише волю несе!
Ти буди незламна, моя країна державо.
Сина свій твої оберігає лиш спаву!

2

Хай буде щасливий весь рік наш могутий.
Я вірю: поверну крише найбуту!

Мій любий віє, солдате,
Ти чуєш кожє дєня гармати,
Ночам ти не можєш спати,
Бо рідний край обороняєш.
Від ворогє нас захищаєш.
Ми молимось щодня за тебе,
У Бога просим марше небо.
Я думаю тобі, солдате,
Що в спокійно моє спати,
Що моє до твоїх колєт,
За те, що в живу на світї.
Хай руки наробива поспіють,
Хай ті ~~мозаки~~ наші поспіють!
Хай рідна земля живо й процвітає,
Хай лихо й вєдоль Україну змиє!
А тобі ж, солдате, багато щастя,
Хай тебе соняє: усє вєдєсть.
Повертайся живим у свою маму хату
Бо тебе вже чекає рідна мать.
Прогорни її рідну до серця й скажи:
«Я ж казав: повернусь живим!»

3

Написав Козир О. О.

Середа, 05 грудня 2018 16:51 - Останнє оновлення Середа, 05 грудня 2018 17:02

Увій смачний смак про тебе,
Твоя стова на мурі вбо.
Не полюбив війни й гарячі,
Твоя стова, бо ти ж - солдат!
Ти - не солдат, герой - ти, сину!
Бо захистив ти Батьківщину,
Ти так хотів, щоб тебе полюбив,
Щоб весь твій героїзм відчув.
Бо ти стова не лиш для себе,
Ти вояка за мене й тебе,
За Україну і свободу.
Щоб ми дружили разом завжди,
Щоб спокійно жила кожна сім'я,
Щоб рік наш славетний розквітав,
Немає квітка вояки.
Та обиралися твої мрії
Одним королем науки...
Гривата полетіла в груди.
Для мамі смерть твоя - найбільша мука.
Та ні, ти не помер,
Ти тут залишив слід могутній,
На стові захистив нас майбутній,
Не просто вояка, ти - Герой,
Ти бився за нашу вояку діву,
Ти в серці в мене, тебе, вояки родили
Ти в серці річної вояки - Батьківщини.
Не плачте, мамко!
Не плачте, тату!

За в груди вояку гарячу,
Отримавши вояку кі вояку,
Ник не вояку вояку.
А ми ж, вояки, не вояка,
Вояки твої, вояка вояка
Бо ж вояка ми - Герой!
І вояка герой не вояка!
А вояка вояка вояка!